

РЕШЕНИЕ

№ 4241

гр. София, 17.06.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав,
в публично заседание на 31.05.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **92** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 295 от 06.01.2016 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 1012 – 21 - 743 от 18.12.2015 г. по описа на ТП на НОИ – С. град, подадена от д-р Б. А. Ж., с адрес [населено място], [улица] чрез адв. О. С. от САК, с адрес [населено място], [улица], [жилищен адрес]0 срещу мълчаливо потвърждаване от директора на ТП на НОИ – С. град на разпореждане № 2505 от 15.07.2015 г., издадено от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумите по ревизионен акт за начет № 518 от 07.04.2014 г.

С жалбата се моли да се отмени оспореният административен акт, като издаден при съществено нарушение на административно производствените правила, противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона. Излагат се подробни доводи по същество на спора, както и че съгласно чл. 41, ал. 5 и ал.6 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки за медицински експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ)(в редакцията към ДВ, 41 от 31.05.2011 г.)ЕР на ТЕЛК се издава от последната комисия, пред която се е явило, когато освидетелствания страда от различни заболявания. Допълнително се твърди, че в КСО не е предвидено солидарност на отговорността на лекарите от състав на ТЕЛК, чието решение е отменено.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призована, се

представлява от адв. С., който поддържа жалбата, моли да се уважи и претендира сторените от неговата доверителка съдебно – деловодни разноси.

Ответникът директор на ТП на НОИ – С. град, редовно призован, не се представлява. Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С Експертно решение № 1885/104 от 07.06.2013 г. на ТЕЛК общи заболявания, при извършването на експертна консултация на А. А. Д., последната е изпратена на ТЕЛК очни заболявания. В посоченото ЕР, ТЕЛК общи заболявания в частта „Констатация от медицински изследвания, представените документи и мотиви на експертното решение“ подробно е описала заболяванията на лицето и е посочила степента на уврежданията му в процентно отношение. ТЕЛК общи заболявания не е извършил оценка на работоспособността/вида и степента на увреждане на лице, както и % трайно намалена работоспособност.

Във връзка с изпратеното ЕР на ТЕЛ общи заболявания № 1885/104 от 07.06.2013 г., ТЕЛК очни заболявания е издал ЕР № 1829/168 от 22.10.2013 г., в което е посочил процент 62% ТНР за срок до 01.10.2016г. и начална дата на инвалидност - 22.10.2013 г.

ЕР № 1829/168 от 22.10.2013 г. на ТЕЛК „Очни заболявания“ е обжалвано от медицинската комисия при ТП на НОИ - [населено място] пред НЕЛК.

С ЕР № 0385/078 от 24.04.2014г. на НЕЛК по вътрешни болести, 2 – ри състав е отменено ЕР на ТЕЛК № 1829/22.10.2013г. по оценката на работоспособността. НЕЛК постановява 36% намалена работоспособност за срок от три години и потвърждава по останалите поводи.

Със заявление от 01.04.2014 г. А. Д. е депозирала искане за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване въз основа на връченото ѝ ЕР на ТЕЛК № 1829 от 22.10.2013 г. с отбелязване, че същото е влязло в сила на 01.11.2013 г.

С разпореждане № [ЕГН]/10.04.2014г. на А. Д., въз основа на ЕР на ТЕЛК № 1829/22.10.2013 г. е определена 62% трайно намалена работоспособност, считано от 22.10.2013г. със срок на инвалидност до 01.10.2016г., съгласно чл.98, ал.7 от КСО и чл.30, ал.3 от НПОС е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване в минимален размер, считано от 22.10.2013г.

Във връзка с влязлото в сила ЕР № 0385/24.04.2014г. на НЕЛК и новоопределеният процент Н. 36%, на основание чл.72, чл.96, ал.1, т.4 и чл.14, ал.2 от КСО, пенсионният орган е издал Разпореждане № [ЕГН] от 19.05.2014г., с което се прекратява пенсията за инвалидност поради общо заболяване, отпусната в минимален размер от 02.10.2013г. на А. Д..

Пенсионният орган е приел, че е осъществен фактическият състав на чл.96, ал.1, т.4 от КСО, като пенсията за инвалидност на А. Д. е неправилно отпусната, поради отмяна на ЕР на ТЕЛК.

На членовете на ТЕЛК д-р А. Й. С., д-р Б. А. Ж. и д-р Р. В. В. е съставен ревизионен акт за начет № 518 от 07.04.2015 за сумата от 978,22 лева (895,48 лева – главница и 82,74 лева – лихва) за неправилно изплатена пенсия от 22.10.2013 г. до 31.05.2014г. на А. Д..

Въз основа на издадения РА за начет и на основание чл. 110, ал.3 от КСО, ръководителят на контрола по разходите на ДОО е издал 3 бр. разпореждания № 2505 от 18.05.2015 г., адресирани индивидуално до всеки един от посочените по – горе членове на ТЕЛК, чието ЕР е отменено от НЕЛК.

Те са оспорили разпореждане № 2505 от 18.05.2015 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. – град пред директора на ТП на НОИ – С. – град, който се е произнесъл с решение № РО – 454 от 30.06.2015 г. , с което е уважил жалбите на д-р Б. А. Ж., д-р А. Й. С. и д-р Р. В. В., като основателни, отменил е оспореното разпореждане и е върнал административната преписка на контролния орган за ново произнасяне при спазване на дадените указания.

Въз основа на посоченото решение на ответника, ръководителят на контрола по разходите на ДОО е издал отново 3 бр. разпореждане № 2505 от 15.07.2015 г., във връзка с РА за начет № 518 от 07.04.2015 г. за сумата от 978,22 лева (главница и лихви).

Д-р Б. А. Ж. е оспорила връченото ѝ разпореждане № 2505/15.07.2015 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. град пред Директора на ТП на НОИ – С. – град, който в срока по чл. 117, ал. 3 от КСО не се е произнесъл, а е направил това, след подаването на жалба от лицето срещу мълчаливия отказ на решаващия орган, с решение № 1040 – 21 – 118 от 28.12.2015 г., с което е оставил без уважение жалбата на ѝ с вх. № 1012 – 21 – 475 от 19.10.2015 г. и е потвърдил разпореждане № 2505 от 15.07.2015 г., издадено от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумите по РА за начет № 518 от 07.04.2014 г., като правилно постановено. След получаването на това решение от д-р Б. Ж., същата е депозирала и жалба срещу него.

В хода на съдебното производство като писмени доказателства са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи.

От установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Жалбата предмет на разглеждане в настоящето производство е подадена в срока по чл. 149, ал. 3 от АПК чрез административния орган от процесуално легитимирани лица, поради което е допустима.

Разгледана по същество е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореното решение на Директора на ТП на НОИ С. – град е издадени от компетентен орган, при спазване на установената форма и административно-производствените правила, но при нарушаване на относимите материално - правни разпоредби.

Съгласно действащата в момента разпоредба на чл.110, ал.1, т.1 от КСО (в сила от 01.01.2012г.) контролните органи на Националния осигурителен институт съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет: за причинените от тях щети на държавното обществено осигуряване от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. Според алинея втора по съставените актове за начет отговорните лица могат да направят възражения в 7-дневен срок от връчването им. Контролният орган се произнася по възражението с мотивирано заключение. Алинея три постановява, че за събиране на сумите по ревизионните актове за начет длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното поделение на Националния осигурителен институт, издава разпореждания. Разпорежданията се издават в 14-дневен срок след изтичането на срока по ал. 2. Разпорежданията подлежат на доброволно изпълнение в 14-дневен

срок от връчването им.

Според чл.117, ал.1, т.2, б. „в“ от КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу разпореждания за събиране на сумите по ревизионните актове за начет. Решението на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му пред административния съд.(чл. 118. (1) КСО).

Съдът намира, че не са допуснати нарушения на административно – производствените правила при извършване на ревизията, приключила с процесния акт за начет и разпореждането за неговото изпълнение.

Настоящата съдебна инстанция намира обаче, че е нарушен материалният закон при реализирането на имуществената отговорност на членовете на ТЕЛК.

Чл.101, ал.1, т.1 от КСО е специална норма на института на непозволеното увреждане, уреден в чл.45 от Закона за задълженията и договорите. Увреждането настъпва след като са осъществени всички юридически факти от сложния фактически състав на чл.110, ал.1, т.1 от КСО. Това означава да са причинени щети на държавното обществено осигуряване, тези щети да са в следствие от неправилно извършени осигурителни разходи и от актове на медицинската експертиза, като тези актове следва да са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. Освен посоченото е необходимо да е налице и предпоставката, изискуема от общия текст на деликтната отговорност по чл.45 ЗЗД – вредите да са причинени виновно. Следователно основанията за търсене на имуществената отговорност по чл.110, ал.1, т.1 от КСО възниква едва след като има отменен акт на медицинската експертиза. Разпоредбата е материално – правна и има действие занапред. За търсене на имуществената отговорност следва да се прилага законът, който е действал към датата на възникване на основанията за тази отговорност – в случая наличието на постановено решение на медицинската експертиза, което да е било отменено. Ето защо, за постановеното на 22.10.2013 г. ЕР на ТЕЛК, което е било отменено с решение на НЕЛК от 24.04.2014г. се прилага сега действащата разпоредба на чл.110, ал.1, т.1 от КСО (в сила от 01.01.2012г.)

В случая, на първо място презумпцията за виновно поведение при деликтната отговорност (чл.45, ал.2 от ЗЗД) може да се счита за оборена, предвид наличните по делото доказателства. Деликтната отговорност е гражданска отговорност, а в гражданското право вината не е субективното отношение на дееца към деянието и неговите обществено опасни последици (както в наказателното право), а неполагане на дължимата грижа според един абстрактен модел - поведението на определена категория лица (от добрия стопанин, добрия търговец, добрия работник). В случая от лекарите – членове на ТЕЛК, видно от постановеното решение е била положена дължимата грижа, тъй като решението им е взето след извършени констатации на база медицинските изследвания, Е., представените епикризи, амбулаторни листове. В експертните решения членовете както на ТЕЛК, така и на НЕЛК изразяват експертно мнение, въз основа на придобити знания и опит в областта на медицината и като израз на вътрешното им убеждение при интерпретация на наличните клинични данни и лабораторни изследвания за дадено заболяване. И двете експертизи действат в рамките на своята професионална компетентност при определяне на % ТНР и не може да се приеме, че са налице нарушения на нормативни разпоредби при издаването на отмененото експертно решение, ако причината за отмяна е само разлика при

поставянето на точната диагноза. Под нарушенията на нормативните разпоредби при издаване актове на медицинската експертиза в този смисъл се разбират нарушения на законовите изисквания, уреждащи процедурата по издаването им, съдържанието и формата на ИАА, но не и разликите в професионалните мнения, становища и оценки основани на собствената професионална квалификация и опит.

Съгласно отмененото ЕР на ТЕЛК очни болести, членовете на експертната комисия изрично са посочили, че „поради липса на функционален дефицит на очното заболяване не се определя процент ТНР съгласно НМЕ 2010 г.“ и определят ТНР – 62% „съгласно ЕК на Обща ТЕЛК № 185/104 от 07.06.2013 г. – 50% по ч.9,р.19,т. 42; 20% по ч.4, р.6, т.2; 20% - ч.1,р.4,т.4.2; 20% - ч.1,р.9,т.30.1 съгласно НМЕ 2010г.“. Издаденото ЕР № 1829:168 от 22.10.2013 г. на ТЕЛК Очни заболявания е съобразено с нормата на чл. 41, ал. 5 и ал. 6 от ПУОРОМЕРКМЕ (отм.), която гласи, че „Когато лицето страда от заболявания, изискващи участието на различни видове ТЕЛК (общи и специализирани), експертното решение се постановява от последната ТЕЛК, в която се е явило лицето. Останалите дават консултативно мнение, оформено в експертно решение с реквизитите от наредбата, по чл. 101, ал. 6 от Закона за здравето“. Така цитираната разпоредба се отнася за произнасянето на ТЕЛК в случаите, когато е налице специфично заболяване у искателя, за което следва произнасяне на специализиран състав на ТЕЛК. Нормата се отнася и за определянето на крайния процент ТНР и произнасянето на ТЕЛК при наличие на специфични заболявания.

Видно от изложеното в решението на НЕЛК (лист 134 от делото), за да отмени определената от ТЕЛК 62% степен на ТНР и определи нов 36% ТНР, НЕЛК е приел следното⁷ НЕЛК – ВЪТРЕШНИ БОЛЕСТИ „бъбречно – каменна болест с голяма давност с двукратни ЕКЛТ през 1999 г. на конкEMENT в десен бъбрек и м. 01.2013 г. на кокремент в ляв бъбрек и уретер с последни ехографски данни за документирани чести уроинфекции и без данни за функционални нарушения на бъбреците, което обуславя 30%ТНР по т.4.2.рXIXч.IX. Посоченото е, че не се определя по – висок процент, поради неустановени дренажни нарушения от последното скениране, без доказан симптоматичен характер на артериалната хипертония, без нарушение в хемохпоезата.В тази част първоначалната 50% ТНР е намелена на 30%. НЕЛК – ОРТОПЕДИЧНИ БОЛЕСТИ също е променил определената ТНР, както следва за Лумбална спондилоартроза по ч.І, р.IV, т. 4.1 – 10% ТНР, вместо първоначално определените – 20% ТНР и е отменил определените 20% ТНР за двустранна гонартроза, тъй като дадената оценка по ч.І,р.IX, т. 30.1 е необоснована без описан ортопедичен функционален дефицит без рентгенографии и не кореспондира със състоянието на лицето, установено в НЕЛК. На основание извършените прекледи е определен кроен процент ТНР равна на 36 в това число 20% от раздел на Методиката, НЕЛК отменя У. на ТЕЛК по оценка на работоспособността и потвърждава останалите поводи.

Извършеното процентно оценяване ТНР на лицето е направено съгласно Приложение № 1 към чл. 63, ал. 1 от НМЕ е озаглавено „Отправни точки за оценка на трайно намалената работоспособност и на вида и степента на увреждане в проценти“. От заглавието следва, че дадените в част първа и девета „Заболявания на опорно – двигателния апарат“ и „Вътрешни болести“ увреждания по вид и по степен представляват само „отправни точки“, т.е. служат за ръководство и дават насока за определяне на съответния процент на ТНР, но не могат да се приемат за задължителни, съдържащи конкретна хипотеза и диспозитив правни норми, чието

нарушаване да влече деликтна отговорност по чл.101, ал.1, т.1 от КСО.

На следващо място следва да се посочи, че от материалите по делото не е видно да е установено оспорващата да е допуснала нарушение на чл. 62 от НМЕ, още повече, че същите са издали отменено ЕР на ТЕЛК в качеството им на специализиран ТЕЛК по очни заболявания и определената от тях ТНР се базира на ЕР на ТЕЛК – Общи заболявания.

Това е така, тъй като съгласно чл.62 от НМЕ/ приета през 2010г./ видът и степента на увреждането/степента на трайно намалената работоспособност се определя въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация, даващи представа за функционалното състояние на заболялия орган и организма като цяло. Не са нито посочени в оспорения акт, нито доказани по делото липсата или провеждането в нарушение на нормативните разпоредби на изброените в чл.62 от НМЕ основания и способности за определяне на вида и степента на увреждането/ степента на ТНР/ при вземане на решението от ТЕЛК, а именно: подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация. Ето защо не става ясно, в какво фактически се изразява нормативното нарушение и коя конкретна правна норма е била нарушена от ТЕЛК, за да възникне отговорност за членовете му.

Освен горното, в приложеното на лист 261 от делото разпореждане, с което е била отпусната пенсията за инвалидност на А. А. Д. като правно основание е посочен текста на чл.98, ал.7 от КСО. С него е въведена възможност, ако решението на ТЕЛК и НЕЛК е обжалвано от председателя на медицинската комисия или по реда на чл. 112 от Закона за здравето, до влизането в сила на решението на НЕЛК, съответно на съда по обжалваното решение на органите на медицинската експертиза, се отпуска, възобновява и възстановява пенсия за инвалидност в размер на социалната пенсия за старост. Следователно осигурителните плащания са били извършени по силата на закона и ако, в следствие на това са нанесени щети на ДОО, то те са пряка последица от прилагането на тази разпоредба, която допуска да се извършват плащания и по едно невлязло в сила решение на ТЕЛК, което може да се окаже, че страда от всякакви пороци, включително и нищожност. Поради това, дори и да са причинени вреди на ДОО, те не са пряка и непосредствена последица от постановеното от ТЕЛК решение, поради което на членовете му не може да се търси деликтна отговорност.

Поради горното, оспореното Решение № 1040 – 21 – 118 от 28.12.2015г. на Директора на ТП на НОИ С. – град следва да бъде отменено, ведно с потвърденото с него Разпореждане № 2505 от 15.07.2015г. за събиране на сумите по Ревизионен акт за начет № 518 от 07.04.2014г. в общ размер на 978,22 лв.

С оглед изхода на спора се явява основателно искането на жалбоподателите за присъждане на сторените съдебно – деловодни

разноски, представляващи внесена държавна такса в размер на 10,00 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 650,00 лева, общо – 660,00 лева за всеки от тях.

Водим от горното, Административен съд – София град, Първо отделение, 8 – ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 1040 – 21 - 118 от 28.12.2015 г. на директора на ТП на НОИ- С. град, с което е потвърдено разпореждане № 2505 от 15.07.2015 год. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумите по ревизионен акт за начет № 518 от 07.04.2014 г.

ОСЪЖДА Н. осигурителен институт за заплати на Б. А. Ж. сторените съдебно – деловодни разноски по делото в размер на 660 (шестстотин и шестдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

СЪДИЯ: